

TALOUSARVIOALOITE 75/2011 vp

Tuulivoiman tuotantotukeen ehdotetun määrärahan vähentäminen

Eduskunnalle

Suomen ilmastotavoitteen, jossa uusiutuvan energian osuus nostetaan nykyisestä 28 prosentista 38 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, toteutuminen nykyisillä toimenpiteillä ei näytä kovinkaan todennäköiselle. Tavoite lisätä puunkäyttöä uusiutuvana energialähteenä moninkertaisesti tämänhetkiseen tilanteeseen verrattuna ei toteudu, jos puuntuotannon, energiapuun tuotannon, tuista leikataan yhtä rajusti kuin nyt on kaavailtu leikattavan. Vuonna 2009 puulla tuotettiin energiaa 10 terawattituntia, ja tavoite on tuottaa 25 terawattituntia vuonna 2020.

Energiapaketin epäonnistuminen näkyy selvimmin nyt leikkauksia tehtäessä. Joiltain osin pakettia pidetään jo kiveen hakattuna, kun taas joiltain muilta osin voidaan leikata merkittävästikin. Puun energiatuista leikataan samaan aikaan, kun tuulivoiman tuki pidetään koskemattomana. Tuulivoiman suunniteltu tukitaso vuonna 2020 suhteessa puun tukeen ei ole tasapainossa. Tuulivoiman tuen kaavailaan olevan jopa 200 miljoonaa euroa, kun taas puun tuelle on arvioitu kuluttettavan yhteiskunnan tukea vain 36 miljoonaa euroa. Tämä ei ole millään tavalla järkevää, kun huomioidaan se tosiasia, että uusiutuvien energioiden lisäyksestä tuulen osuuden arvioidaan olevan vain 15 prosenttia ja puun osuuden 55 prosenttia.

Tosiasiassa myös tuulivoiman tuottama teho on pientä suhteessa puun tuottamaan tehoon. Vuoteen 2020 mennessä tuulivoiman käyttöä on tarkoitus lisätä 6 terawattituntiin. Se on vain pieni osuus puulle suunnitellusta 25 terawattitunnis-

ta. Suunniteltu tuulen käyttöteho tulee maksamaan meille veronmaksajille vähintään 200 miljoonaa euroa, ja todennäköisesti sekään summa ei tule riittämään.

Tällaiset tukien painotukset vääristävät tuotantoa ja markkinoita ja samalla asettavat alan toimijoita epätasa-arvoiseen asemaan. Tuulivoiman rakentamisessa pienyrittäjät jäävät täysin suurten energiayhtiöiden jalkoihin. Liian korkeat alarajat tuotantotukijärjestelmässä tekevät pienimuotoisen yritystoiminnan alalla käytännössä mahdottomaksi. Samalla tuulivoiman kallis syöttötariffi syö mahdollisuuksia kehittää muita energiamuotoja, kuten bioenergiaa. Uusiutuvan energian tuotannossa tulee ehdottomasti tukea lähellä tuotettua energiaa ja pienyrittäjyyttä. Energiamarkkinoita ei saa kehittää suosimaan vain suuria toimijoita. Jos näin tehtäisiin, hakattaisiin ja hukattaisiin samalla erinomaiset mahdollisuudet monipuoliseen yrittäjyyteen ja suurempaan työllistävään vaikutukseen koko Suomen alueella sekä monopolien rikkomiseen.

Vuoden 2012 talousarvioesityksessä uusiutuvan energian tuotantotuet on 97 miljoonaa euroa, josta reilusti yli puolet, 50 miljoonaa euroa, on suunnattu tuulivoimalle, biokaasuvoimaloille 3 miljoonaa euroa ja vain 29 miljoonaa euroa metsähake- ja puupolttoainevoimaloille. Tuulivoiman tukea ei ole leikattu ollenkaan, vaikka leikkauksia on kohdistettu muualle uusiutuvaan energiaan.

Eri uusiutuvan energian tuotantomuotoja tulisi tukea niiden tuotantopotentialin mukaisesti.

TAA 75/2011 vp — Pertti Hemmilä /kok

Tuulivoiman, jonka käyttöteho jää hyvin pieneksi puun tehoon verrattuna, tulisi saada tukea nyt kohdennettua huomattavasti vähemmän. Samalla on pidettävä huoli siitä, että eri alojen toimijoita kohdellaan tasapuolisesti.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta vähentää valtion vuoden 2012 talousarvion momentilta 32.60.44 20 000 000 euroa tuulivoimaloiden tukemiseen ehdotetusta määrärahasta.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2011

Pertti Hemmilä /kok